

We Lwowie, dnia 30. października 1903.

Aleg. 550

Sprawozdanie

komisji szkolnej o petycji Hawrota Jana, emerytowanego dyrektora
szkoły czteroklasowej.

Wysoki Sejmie!

Petent przeszedł po przeszło czterdziestoletniej służbie na emeryturę.

Służba jego była chlubna, o czem świadczy tytuł dyrektora, nadany mu jako odznaczenie.

Służąc przy szkołach wyższego typu, był kierownikiem szkoły 6 cio klasowej, lecz w myśl postanowień §. 12 ustawy o stosunkach prawnych nauczycieli, nie mógł otrzymać najwyższej płacy 1.600 K., bo nie posiadał kwalifikacji do szkół wydziałowych.

Ponieważ ma niezaopatrzone jeszcze dzieci, syna na uniwersytecie we Lwowie i córkę w seminarium w Przemyśle, prosi o przyznanie mu w drodze łaski płacy najwyższej dla miast II. klasy ustawą wyznaczonej t. j. 1.600 K.

Komisja wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Hawrotowi Janowi, emerytowanemu dyrektorowi szkół ludowych, przyznaje się w drodze łaski w nagrodę za 40-letnią chlubną służbę dodatek osobisty do emerytury w kwocie 200 koron od 1. stycznia 1904.

Przewodniczący:

Czartoryski.

Sprawozdawca:

Tomaszewski.

